

ביחד

גליון מבית 'החזיקו' | גליון מ' | פרשת נח תשפ"ז

דבר העורך

אחרי החגים כבר כאן !!

מזכירים לנו הפירסומות.

כל מה שדחיתם 'לאחרי החגים',
עכשיו זה הזמן.

גם אצלנו ישנם כאלה שמרגישים
שאחרי החגים כבר כאן, דפנות
הסוכה כבר מונחים היטב במרתפי
המחסן, הלולב כבר מחכה
בסבלנות לשרפת חמץ.

ועכשיו נשאר רק לטפל בכנק
לקראת העשירי.

אחים יקרים, בואו לא ניתן
לפירסומות לבלבל אותנו, ימי
החגים אמנם עברו וחלפו, אך
השפעתם כלל לא נדע ונאמין
באיזה אוצרות התמלאנו, במיטב
כלי הנשק הצטיידנו כדי להצליח
במלחמה זו.

ימים גדולים ונשגבים עברו עלינו,
בהם התמלאנו בדעת דקדושה.

ועכשיו, המלאכה היא להתחיל
להשתמש בהם.

עומדים אנו בפתחו של זמן חורף
ארוך, החכם עיניו בראשו ומנצל
את הזדמנות לקפוץ לרכבת, וקובע
לעצמו זמן מידוי לעסוק בספרי
רבינו הקדוש, עוד תוספת בלימוד
הספרים ובקיום העצות, כדי
להאיר את האור לתוך השגרה,
שלא תחכה לצד הלולב לשרפת
חמץ.

חורף בריא ושמח.

מהנעשה והנשמע ב'החזיקו'

אלומת אור

הכל נמשך אחר ההתחלה

השמחה זוכים להגיע להתקשרות
אמיתית לצדיק. לסיום פרצו
האברכים בריקודים סוערים על
גודל זכייטנו ונועם חלקינו שזכינו
להיות קשור ודבוק לצדיק האמת.

מודיעין עילית:

הכנס נערך בביהכ"נ ה"קלויז",
כאשר האברך היקר ר' חיים
ברזל פותח את הכינוס בסיפור
נסיעתו לאומן מתוך מסירות נפש
מופלגת בשנת הקורונה הזכורה
לכולנו, כשהוא מלהיב את
הלבוש בגבורה עילאית להתגבר
על כל המניעות כדי לקיים ציווי
רביה"ק, לאחמ"כ נשמע משא
המרכזי מאת הרה"ח ר' שמעון
אליהו ברין שליט"א שהלהיב
את הנוכחים במשך שעה ארוכה
בגודל מעלת הנסיעה והתיקונים
העשים שם.

ברשותכם נביא סקירה על עשרת
הכינוסים שזכינו להם, לאחר
מאמצים מרובים ופעילות עניפה,
עם השתתפות כוללת של כאלף
אברכים כ"י.

ביתר עילית:

כינוס ההכנה התקיים בית הכנסת
"עטרת הנחל".

פתח את הכנס הרה"ר יצחק
מרגלית, שדיבר במעלת הדמימה
והשתיקה בציון רביה"ק, לאחר
מכן התעוררו כל הקהל בכיסופים
וגעגועים עם ניגוני ונוסחאות
ר"ה מאת הבעל-תפילה הותיק
הרה"ח ר' שרגא לוי שליט"א,
לאחר מכן משא מרכזי נשא
הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א
את המשא המרכזי, שהרחיב
בגודל מעלת השמחה שרק ע"י

**סקירה מפורטת
על "כינוסי ההכנה"
לקראת הימים הנוראים
בהם זכו להשתתף כאלף
אברכים
מכל רחבי ארה"ק**

מרגלא בפומיה דאנ"ש להתפלל
בנוסח הזמר של ליל שב"ק: "יהא
רעוא קמיה דתשרי על עמיה"
שהאורות של חודש תשרי ימשיכו
להאיר על עם ישראל במשך כל
השנה כולה...

כזו היא ההרגשה כשיוציאים
מירח האיתנים - חודש תשרי
העבר עלינו לטובה, מלא וגדוש
מתחילתו ועד סופו, החל מימי
הסליחות, עבור בימי הקיבוץ
על ציון רביה"ק, וכלה בימי
חג הסוכות ושמחת התורה,
שנזכה לקחת איתנו האוצרות
שהתמלאו באסמינו, לחמם
את החודשים הארוכים הבאים
לקראתנו ולהאיר את לילות
החורף למלאותם בתורה ועבודת
ה', בחיזוק והתחדשות בהליכה
בדרכי ועצות רביה"ק ותלמידיו
כל ימינו לעולם.

ובודאי שלא שכחנו, כי כל הטוב
הזה התחיל ב"כינוסי ההכנה"
המרוממים שנערכו לקראת
ימי ראש השנה הק' ברחבי
ארה"ק, להכין את הלב והנשמה
בהתרוממת הרוח לקראת
הנסיעה הגדולה לבית חיינו אומן
יצ"ו.

המשך סיקור כינוסי הכנה

הדיבור כיצד כל אחד שבא להשתתף בקיבוץ הק' זוכה להשלים את התמונה המלאה, ובלעדיו היה חסר השלימות והתיקון.

אלעד:

גם בעיר אלעד הגו המארגנים לקיים את הכנס במיקום ייחודי; בחורשת יער הסמוכה לעיר, כאשר המשתתפים העידו כי עצם הכינוס הביאה לחימום ואיחוד הלבבות.

הכנס נערך בהשתתפות הר"ר צבי קרמר, שהשמיע דיבורים נפלאים בגודל החיוב והזכיה לבני אנוש לציית לראש כל הצדיקים, תקוות ותיקון כל הדורות רביה"ק הננמ"ח, אשר מכל פסיעה ופסיעה נברא מלאך ומקרב את קץ הגאולה במהרה בימינו.

שליט"א שהרחיב את הדיבור על כך, שאצל רביה"ק ההתעוררות וההתחזקות הולכים שלובות יחד לבל ייפרדו, וזהו יסוד מוצק כיצד לגשת לכל עצה ודיבור של רביה"ק ותלמידיו להאירם בתוך לבנו פנימה.

צפת:

הכנס התקיים בבהכנ"ס "פאר הנצח" בשילוב סעודת הודיה על שזכינו אשתקד - ראש השנה תשפ"ו להיות בקיבוץ הק' באומן.

לאחר נטילת ידיים לסעודה מפוארת כיד המלך, השמיע הר"ר דוד סעדה דיבורים מרתקים, במהלכן הוא המחיש כיצד אדם יכול לתכנן את דיבוריו בציון רביה"ק אך כאשר הוא נכנס אל הקודש פנימה הוא מגלה כי אין ביכולתו להוציא מילה מהפה... כשהוא מרחיב כי שתיקה זו היא היא התיקון הנצחי של האדם לזכך את לבו ונשמתו. לסיום יצאו אנ"ש בריקודים נלהבים במשך שעה ארוכה להודות ולהלל על העבר ובבקשה על העתיד.

טבריה:

הכנס התקיים בבית הכנסת "ברסלב" בהשתתפות הר"ר ישעיה גרינבוים, שהאריך בנועם שיחו על גודל מעלת האמונה בצדיק, שבכך זוכים לקבל פי כמה מכל מעשה ועצה שזוכים לקיים מתוך אמונה וביטול לצדיק. לאחמ"כ שוררו בהתעוררות הלב שירי ערגה וכיסופין.

בני ברק:

הכנס נערך בבהכנ"ס המיתולוגי ברחוב מיימון בהשתתפות קהל רב, שזכו לשיחה נפלאה מאת הרה"ח ר' דוד גבירצמן שליט"א שהרחיב את

בנימין חשין דיבורים נפלאים במעלת ההתקשרות לצדיק.

היה נפלא לראות מספר מכובד מתושבי העיר ש(עדיין) אינם נמנים בין אנ"ש שבאו גם הם להשתתף להכין לבבם לימים הנוראים.

בית שמש:

מיקום ייחודי בחרו מארגני הכנס בעיר; חורשת "תל שכה" הסמוכה, שתרמה רבות לאווירה ולנשמה...

הכנס נפתח בצלילי המרגשים של בעל התפילה הר"ר שמעון פריד, כאשר כל הקהל מחרה מחזיק אחריו ניגוני ונוסחאות ראש השנה בהתעוררות הלב. לאחמ"כ נשמעו דיבורים מפי הרה"ח ר' שלום מייקוף

אשדוד:

אש דקדושה סיבבה את המשתתפים בכינוס ההכנה שהתקיים בבית הכנסת "אש תמיד", בהשתתפות הרה"ח ר' חיים מנחם קרמר שליט"א, שהרחיב במתק שפתיו על גודל מעלת הנסיעה הקדושה לקיבוץ הק', משולב כדרכו, בסיפורים מרתקים מגדולי אנ"ש בדורות הקודמים ועל גודל מסירותם שלא לוותר להתקבץ עמו יחד ברננה.

עיה"ק ירושלים ת"ו:

הכנס התקיים על גג ביהמ"ד "אור אברהם", בהשתתפות הרה"ח ר' אהרן חשין שליט"א, שהרחיב בנועם דיבורו על עוצם זכייתנו בנסיעה לרביה"ק וכי זו כל תקוותינו בזה העולם לשמוע בקולו ולילך אחר עצתו וציווי הק'. לאחר מכן יצאו האברכים בריקודים נלהבים אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו.

עמנואל:

בכנס ההכנה שנערך בבהכנ"ס ברסלב "היכל הקודש", פתחו בניגוני ונוסחאות ראש השנה בהתעוררות וכיסופים, לאחמ"כ השמיע הר"ר

מאות מאנ"ש זוכים מידי שבוע לשתות מים זכים מהנחל הנובע
הצטרף גם אתה לחבורה ותחיה נשמתך

אור צדיקים ישמח

במוצאי ראש השנה הק', זכינו לקיים ריקודים שמחים ונלהבים בקדושה וטהרה ושמירה עליונה, בהשתתפות אלפים מכלל אנ"ש שבאו בהמוניהם לקחת חלק ולשמוח בגודל הזכיה להיות אצלו על ר"ה.

כמו"כ פיארנו בהשתתפותם רבני ומשפיעי אנ"ש שליט"א, שהעידו כי הריקודים הללו שנערכו מתוך התרוממות מיוחדת, מזכירים את הריקודים בדורות הקודמים, שהיה בבחינת 'אור צדיקים ישמח', כאשר היה ניכר על פני הרוקדים והמשתתפים השמחה והקדושה שנמשכת ממקום נעלה, הממשיך שמחה והתלהבות בשית פרקי הידיים והרגליים עד שלבם נושא את רגליו כמו מעצמן ...

המהפכה בעיר אומן

כלל משתתפי ובאי הקיבוץ עמדו השנה נפעמים נוכח הפעילות העניפה של המזים הייחודי: "אומן שלי", להפוך את כל אחד מבאי הקיבוץ לשותף פעיל וחלק בלתי נפרד בכל מה שקורה ומתרחש בימי הקיבוץ בעיר אומן.

המזים המיוחד באה לידי ביטוי בהושטת עזרה וסיוע בכל מרחבי הקיבוץ ובקרב כלל המתחמים של אנ"ש בפעילות מגוונת ועניפה, שהביאה להרגשת מהפכה ברוכה במשך כל ימי הקיבוץ.

במיוחד יש לציין הפעילות הקדושה של הדוכנים הייעודיים לזכות עשרות יהודים להניח תפילין, כמו"כ הננו לשמש כשופר להודות על המעריך האדיר של חלוקת עשרות אלפי ערכות מיוחדות של 'צידה לדרך' שהחיה נפשות רבות בדרכים הארוכות הביתה....

זכות רביה"ק תגן בעדם ובעד כל הנלווים אליהם, להיות דבוק ומקושר אליו בכל נימי נפשם ולילך בדרך עצתו בתמימות ובפשיטות, לטוב להם כל הימים.

שבענו משובך ושמח נפשינו

זה כמה שנים שאנ"ש זוכים למתנה נפלאה שכבר הפך לשם דבר בקרב המשתתפים: סעודות ר"ה באהל של 'החזיקו' מתוך התרוממות הלב.

בתוך המולת הקיבוץ הק' המבורך, עמלים הפעילים המסורים להציב אי של מנוחה ויישוב הדעת לכל החפצים לקיים את סעודות ראש השנה מתוך אחדות ואהבת חברים נאמנה, באוהל מיוחד ומאובזר כראוי וכיאות, וכפי שמעידים המשתתפים הרבים: כל הראש השנה והתפילות וגם לרבות כל ימי הקיבוץ, מקבלים גוון ואור חדש, כאשר זוכים במהלך הסעודות לשבת עם אחים לדעה וחברים מקשיבים לשיחת חברים נעלה ומרוממת, המקרב את הלבבות ומחמם את הנשמות.

במוצאי יום הראשון של ראש השנה שחל בשבת, באו המונים להשתתף בסעודה שלישית, שהיתה פתוחה לכל הציבור כפי שפורסם, ולאחר זמירות בהתעוררות הלב, למד 'תורה' כנהוג, הרה"ח ר' שלום מיקוף שליט"א, כאשר הקהל הק' בולע בצמא את דבריו הנפלאים והמאירים בשגב עצת ה'התחזקות' שמלמד אותנו רביה"ק, שאינה כמו 'תרופת הרגעה' זמנית, כי אם עצה עמוקה ונפלאה שנמשכה מעולמות העליונים במיוחד לדורינו אנו, ורק בכח האמונה בעצה נוראה זו נזכה להחזיק מעמד בכל מצב שהוא, להאמין כי השי"ת אתנו ואצלינו כל ימי חלדנו עלי אדמות.

כמו כן, בליל ב' דר"ה נערך במהלך הסעודה המרוממת ריקודים נלהבים על נועם חלקינו שזכינו לה, להיות חלק מהקיבוץ הק' על ציונו הק' בעיר עוז לנו אומן יצ"ו.

בסעודה של יום שני של ראש השנה, זכינו לשמוע דיבורים נפלאים מאת הרה"ח ר' אהרן חשין שליט"א, לקיים מה שאמר רביה"ק שרצונו שנהיה מהחסידיים שיודעים עם מה נוסעים ועם מה חוזרים, כשהוא מרחיב בנועם אמריו, שעל כל אחד לקחת אתו איזו הארה או דיבור שהאיר לו במשך ימי הנסיעה הק', להאיר לו את הימים הבאים.

- היו נכונים -

כאן אתנו לפרסם פרטים ראשוניים, כי בימים אלו מתגבשת בס"ד תוכנית מיוחדת, לקיים "ערב עיון וגיבוש" לראשי ומארגני החבורות, המתמסרים מדי שבוע בשבוע למען הפצת אורו של רביה"ק, במהלכה יקבלו כלים ייחודיים ומעשיים להעמיד את אופן ומתכונת החבורות כראוי וכנכון.

בדרכי ועצות רביה"ק ותלמידיו, ולהאיר את הבית באש הקדושה.

לקראת זמן החורף אנו מתבשרים על התייסדות חבורות חדשות, כאשר כלל החבורות מקבלת תקציב מיוחד בתקופת ההתחלה לעידוד ולחיזוק המשתתפים החשובים שיחי'.

עם סיום חודש תשרי וחגי ירח האיתנים, מתחדשים כלל פעילות והחבורות של "החזיקו".

למעלה מ-50 חבורות (!) מתקיימים ברחבי ארץ הקודש, בהם משתתפים מאות אברכים הבאים להתוועד יחד מתוך אהבת חברים נאמנה, ולשתות מימי הנחל הנובע, להתחזק ולהתעורר

מאות אברכים כבר גילו את טעמה המתוק של 'שיחת חברים'
הצטרף גם אתה לחבורה ותאיר את לבך

שו"ת בענין עצת ההתבודדות

עם הרה"ח ר' שלום מייקוף שליט"א

תשובה:

בכל דבר שבקדושה יש אופן של 'לכתחילה' ואופן של 'בדיעבד', ולענייננו, בוודאי שכדי לשמור על הרציפות והקביעות של ההתבודדות, יש לדבר גם באופן של 'חיוב' ומבלי לחדש דבר, אבל לא זו היא הדרך 'לכתחילה', כי בוודאי שעיקר העניין של ההתבודדות הוא ה'דיבורים החדשים' (ע' תורה קנט) שנובעים בכל עת מעומק לבו, ומהנקודה השייכת ללבו בעת הזאת (ע' תורה לד).

ויש לדעת שזה עיקר ההבדל בין שלוש התפילות לבין עצת ההתבודדות, לא מצד שמדבר בשפתו ובדיבורים שלו גרידא, אלא מצד שהם דיבורים של 'אמת' (ע' ביה"ק תורה ט), שאותם מרגיש צורך לבקש ועליהם רוצה לדבר, ויש לראות איך זוכים שדיבורי ההתבודדות יהיו נובעים מלבו לפיו, ולא ממחו לפיו, כלומר שידבר בפיו כשליח של הלב, ולא מתוך שיודע שצריך לדבר ומחוייב למלאות מצוותו שציווהו רבינו"ל, כי אז העיקר חסר מההתבודדות.

כי אמנם ההתבודדות היא עצת הצדיק, וזה גופא סגולה גדולה להתקרב על ידה להשי"ת (ע' תורה ז), אבל מי שמקיים את הדבר רק כציווי, הרי הוציא את כל ה'נשמה' של העצה, וכדברי חז"ל 'אל תעש תפילתך קבע אלא רחמים ותחנונים', ועצת רבינו"ל באה להחזיר עטרה ליושנה, להתפלל באמת, עד שיהיה כח לדיבורי ההתבודדות להמס ללב האבן (שיהר"ן רלד), ולנקוב בה נקב מפולש עד השי"ת (ע' שיר נעים שכתחילת ליקו"מ), ועל כן יש לקיים את ההתבודדות באופן שנראה לעין שהיא תועיל לו למלחמת היצר ולזיכוכ הנפש, וזה על ידי שיהיה כלול בה 'ישוב הדעת' (תורה י תניינא) ומשפט (תורה טו קמא) ו'אנחה' (תורה ח), וזה לא שייך כי אם כשמחדש דברים בכל פעם, ולא שחוזר על אותם דברים.

אמנם יש לדעת שבוודאי שייך שאדם יתפלל על אותו עניין בכל יום, ובכל זאת, יהיו לו בכל פעם דיבורים חדשים סביב לעניין, ולא עוד, אלא שגם אם מוצא את עצמו מדבר את אותם דיבורים ממש, כל שהם נובעים כל יום מחדש מתוך שברון לבו ואנחת נפשו, הרי זה 'חדשות', והעיקר, שלא יאמר את מה שכבר מסודר במוחו, מה שזכר מה שאמר בפעם הקודמת, כי אז אין זו שפיכת הלב כי אם שפיכת המוח, ולא על זה נצטוונו.

בנוסף לזה, 'טעמו וראו כי טוב ה'', ויותר טוב כשאדם מאמין בצדיק מתוך דעת (ע' תורה רנה), וכפי מה שזכה להרגיש את נועם העצה הזו בפעמים קודמות, עליו לשמור בכח המדמה שלו את הדמיון הטוב והטעם המתקן של קיום העצה, וכך לא תהיה אצלו ההתבודדות לחוק וגזירת הכתוב בעלמא, ואז לא יצטרך כל כך ללחום נגד העצלות שמביאה אותו לדחות את קיום העצה הזו משעה אל שעה, כי מעצמו ירצה בה.

גם חשוב מאוד להתבודד בצורה הנכונה, שהיא 'דרכי נועם', שלא תהיה ההתבודדות תפילה בעלמא שמתפלל על אלף דברים העומדים על הפרק גרידא [אף שגם זה טוב, ונצרך], אלא בדרך של שפיכת הלב, לקיים 'עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי' (ע' סוף תורה נד), דהיינו לבקש על עניין מסוים ולפרט בה ולדבר מסביב לה בכמה אמטלאות, עד שנכנה כמו שיחה, ואז יינעם לנפשו, ויזכה להרגיש את המתקנת שבעצה זו.

ובכלל דבר זה יש עוד פרט, שלא יקבל על עצמו מה שלמעלה מכוחותיו (ע' תחילת תורה נו), ואם אכן הוא כזה שמוצא עצמו על פי רוב בלי התבודדות בסוף היום, הרי שאין עליו לקבל על עצמו יותר מרבע שעה של התבודדות רצופה [מלבד מה שבמשך כל היום ראוי לפנות להשי"ת על כל דבר], ואז ייקל בעיניו לקיים מה שמקבל עליו, ולאחר תקופה, כשרואה שעומד כזה וכבר נעשה מתמיד בהתבודדות, יוסיף עוד קצת, עד שיזכה בשלימות.

שאלה:

בהתבודדות הרבה פעמים אני מרגיש שנכנסתי לתוך מסלול מונוטוני ארוך, כל יום חוזר על אותם דברים, לא בכל יום יש לי מה לחדש, וכך יוצא שעוד יום מרגיש לי כמו אתמול, ולפעמים אני חושב מה לי להתבודד שוב את אותם הדיבורים של אתמול? (לפעמים גם כתפילות עולות לי כאלו מחשבות, רק ששם אני מרגיש שיש חיוב להתפלל, האם גם התבודדות צריכה להיות סוג של חיוב כזה לא משנה איך אני מרגיש?)

שלום לך קורא יקר.

המדור הקבוע כאן בתוככי הגיליון הולך ומתחדש, זכינו עד היום לארח כאן מאמרים בשלל נושאים מעניינים ומגוונים, וכעת אנו בהחזיקו חשבנו ללכת עם אותו כיוון רק יותר מעניין ומרתק, ולכן מכאן והלאה המדור משתנה למדור שאלות ותשובות עם רבני אנ"ש על נושאים בעבודת ה', נלך עם נושא במשך כמה עלונים וננסה להקיף אותו מכמה כיוונים ובכל נושא יענה משפיע אחר.

מטבע הדברים היינו מתחילים עם נושא ההתחדשות לכרדו על פרטיו ואופניו, אך היות וכעת אנו בתחילת "ימי החורף" המכונים אצל אנ"ש "לילות הזהב", בהם יש זמן לקום מוקדם לעבודת ה' ולעסוק בעבודת ההתבודדות, נתחיל עם נושא ההתבודדות, למרות שזה אחד מהנושאים המדוברים, דווקא משום כך אנו רוצים להתחדש בו מחדש לבל נישן ימינו ושנותינו.

בנושא זה זכינו לדון עם הרה"ח ר' שלום מייקוף שליט"א שיאיר את עינינו.

שאלה:

כבר תקופה ארוכה שאני מנסה להתבודד בקביעות, ואיך שהוא ברוב הימים אני מוצא את עצמי לפני שאני הולך לישון ששוב לא הספקתי להתבודד, לעיתים אני מתעקש ולפני השינה מדבר כמה דיבורים להשי"ת, אך לא תמיד זוכה לכך, איך אוכל להפוך את ההתבודדות למשהו יותר מחייה כך שמתחילת היום אזכור שעלי לפנות זמן להתבודדות?

תשובה:

בא חכוק והעמידן על אחת 'וצדיק באמונתו יחיה', כלומר שישוד כל דבר שבקדושה הוא כפי מה שהאדם מאמין בדבר, כי אין דבר חזק מהאמונה, ולענייננו, אם יאמין אדם באמונת חכמים, כלומר שיאמין שאין דבריהם ועצותיהם למותר (ע' תחילת תורה סא), אלא הם דברים שנצרכים ומוכרחים, עד כדי שכלעדיהם אי אפשר להצליח בעבודת ה' ולבוא אל תכליתו, וכלשון רבינו"ל 'כי מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש ישראל באמת כי אם על ידי התבודדות', אז יהיה הדבר אצלו קבוע, מכח החשיבות שמייחס לה.

ראש כל
שנה ושנה
ציונה להתקבץ
על ציונו
הקדוש אומנה
להתפלל עמו
יחד ברננה
ולצעוק על
נפילת המלכות
בכוונה

לאיש היקר והאהוב אליעזר קרליבך

היו אשר עומד למינונו בכל לבו
ובנפש חפצה לסייענו בכל עת
למען סידור כל אירועי ראש השנה
על הצד היחיד טוב ברווח ביאה וביאות

העוסק בכל כוחו בטרחת רבה
ובמסירות נפלאה לילות כימים
למען כלל אנשי ובפרט בימי הקיבוץ הקדוש
ואתנו עימנו כל צוותנו ועזרנו המסורים

ובאן המקום להודות להני תרי צנתי דדהבא
הר"ר אליעזר שיינר הי"ו
הר"ר צבי ליבשטיין הי"ו

זכות רבינו הקדוש יגן בעדם
לאמץ כוחם ורוב פעולתיהם הכבירות
למען כלל אנשי

ויזכה לכל הברכות הכתובות בתורה
ולבתיבה וחתימה טובה

כה דברי המברכים
חברי החזיקו

הטיבה ה' לטובים

מקרב לב ונפש הגנו להודות לנדיבי לב היקרים
שהוזילו מהונם להיות לעזר לאנשי שיחי
ולבני ביתם, ה"ה הבעלים הנכבדים של

כובעי פוקס ברודווי הלבשה

בזכותכם זכינו להביא אורה ושמחה בקרב משפחות
אנשי, שיהיה ביכולתם להתחדש במלבושי כבוד
ויקר לקראת חג הסוכות, באופן מכובד כראוי
וביאות.

וברכתנו צרופה, שתזכו לראות ברכה והצלחה
בכל מעשי ידיכם, אך טוב וחסד תלווה אותם בכל
דרכיכם, ותזכו לרווח מלא חופניים נחת דקדושה
מכל יו"ח מתוך עושר ואושר עד בלי די

חברי ומנהלי
החזיקו

תודה מיוחדת שלוחה בזאת לשני החברים היקרים מפי

אשר ליבם חם לרבינו הקדוש ולכל דבר שבקדושה
ולקחו על עצמם בהצנע לכת

חלק נלבד

מעליות החבורות של רבינו הקדוש בארגון 'החזיקו'

ימלא ה' כל משאלותם לטובה בכל הענינים ברו"ג.
שתזכו תמיד להיות מה'מיצ'לאך' היקרים של רבינו הקדוש

מאחלים: חברי החזיקו

ה'אמצע' הקדוש הזה

מאמר מיוחד לרגל סיום כרך א' בספה"ק לקוטי הלכות ותחלית לימוד כרך ב'

מאז הגיעו ובאו ימים אחרים, אוחזים בתחילתו של כרך ב', והסיום הבא יתרחש רק עוד כחמש שנים. יותר מדי זמן, ללא ספק.

אנחנו בתוך 'אמצע' המסע, וזה הזמן להיזכר בפרט חשוב:

אני לומד ליקוטי הלכות כל יום, לא רק בגלל שאני רוצה להיות חלק מהסיפור היפה הזה של המתחילים והמסיימים, אלא בעיקר בגלל הרצון שלי לקבל חיים, כאן ועכשיו.

אני בא בכל יום אל תוך שערי הגן עדן של רבי נתן, כי הרבה עבר עלי במשך היום ואין מי שירפא את מכותי ויחבוש את פצעיי כמו התלמיד הנאמן והמסור הבא מכוחו של הרופא הגדול.

כשם שלא מניחים תפילין ומתעטפים בטלית, בשביל לשמור על רצף משובב עין של שמונים שנות הנחת תפילין בלי פספוס, אלא רק בגלל שה' ציווה ואני מקיים בכל יום מחדש. ככה קורה בדיוק גם עם הדף הקדוש הזה של ה"ליקוטי הלכות". אני לא מרוכז בסיום אלא בתקווה היומית שלי, ולכן גם אם שכחתי ונתמהמתי, נחלשתי ונטרפתי, דילגתי והשתעממתי, היום אתחיל מחדש.

כי "ליקוטי הלכות" זה לא רק רצף מוצלח של עקשנים. הדף היומי מרבי נתן, הוא הלימוד הכי מטלטל שלי מול השי"ת במשך היממה. וכי אוותר עליו היום בגלל חלישות הדעת של אתמול?

אנ"ש החביבים והנלזבים מאוד: בואו נתחדש בתוך ה'אמצע' הקדוש הזה, ונחיה חיים טובים באמת.

טוב, אולי קצת נסחפנו בתיאורים ובשיתופים, בואו נעבור לדוגמא ששווה לכל נפש ולא לחריגים. כולנו היינו לפני חודש - בתוך הארוך של הגבול בואכה מדינת אוקראינה, וזה בכלל לא משנה אם המדובר הוא גבול פלנקה או מוגילוב, סיגט ו-מדיקה. כמעט תמיד ניפלט מתוך האוטובוס או האוטו, אל תור שאין לו סוף.

גם שם תופעת ה'אמצע' עולה ומתישה בכל פעם מחדש.

הזמן הזה, שאתה כבר לא בתחילת התור עם כל ההתלהבות והאורות והשירים ותפילה ע"ו, וגם לא בסיום התור, כאשר פקידי המכס בודקים סוף סוף את הדרכון שלך. הזמן האמצעי הזה הוא מעייף נורא, וגם מתכון מעולה לנסיגות עדינים של כעס ועצבים. מוכר? מוכר!

~ ~ ~

ומכאן ל'אמצע' הקדוש שלנו, אלפי יהודים מרחבי העולם (וזה לא היסחפות) שהתחילו לפני בערך מאתיים שבעים ימים, את הלימוד הכי מתוק והכי מנחם שיש בנמצא. 'ליקוטי הלכות' של מוריני ומאיר עינינו - רבי נתן. מי שטעם יודע וכולנו יודעים.

ב"ה התחלנו ב'אורות' גדולים, האלפים שהיו ב'אוניו' הרגישו כמעט ביטול הבחירה. לראות מקרוב ובמרחק נגיעה את השירה והשמחה האדירה, את הדרשות המרטיטות, ואת הזקנים עם נערים שעלזו ורקדו שם, עם תחושה ממשית של גאולה כאן ועכשיו (מי שרוצה להיזכר, יכול עדיין להתקשר ל'מוקד ברסלב', יש שם הקלטה נפלאה מהמעמד [בך רבינו נגילה... בך רבינו נשמחה...], בפתח של הקו...). אבל

עוד בהיותי ילד קטן בגיל 'רבע לשבע', עת לקחני אבי הי"ו לאומן בפעם הראשונה בחיי, חשתי קושי לא רגיל לשהות במשך ג' שעות בתוככי ציפור הפלדה. בימים ההם עוד קראו לחברת הטיסה המובילה של אוקראינה - 'אירוסוויט', והיעד היה לא פחות מאשר 'קייב', כידוע וכמקובל אצלנו מדור דור עוד משישי החסידות זכרונם לברכה.

מאז עברו קצת יותר מעשרים שנה, ובמובנים מסוימים, הקושי וחוסר הנוחות הנפשית בטיסה עדיין נשארו חבויים בלבי. נו, איני מתלונן על כך, כל אחד עם ה'פעקלע' שלו, ועוד ידו נטויה להושיעני. פעם הסבירו לי שזו תסמונת ידועה עם כל מיני שמות ארוכים בלועזית, אבל מה זה משנה. ככה או ככה, בסוף תמיד הטיסה מסתיימת וזה עובר לחלוטין ב"ה.

השנה, במשך הטיסה הארוכה יחסית מווינה הבירה לארץ הקדושה, שמתי לב לנתון פשוט וחשוב ללמידה והתבוננות. התברר כי עיקר הקושי מתרחש דווקא בשיאה של הטיסה. בשעה האמצעית של הדאיה מעל העננים הקטיפתיים. כאשר הסחת הדעת של ההמראה מתפוגגת, המטוס נכנס למין שגרה שמיימית ועדיין לא מריחים בקצה האופק את ההכנות לנחיתה. בשלב הזה, כולם בדרך כלל חוטפים תנומה קלה, וכאן סובלי הטיסות נכנסים לפעולה משימתית. להצליח לשמור על הסחת הדעת ומוחין דגדלות תוך כדי ה'אמצע' המעצבן הזה. כאשר הינך תלוי בין שמים לארץ, עטוף בתוך צינור עגלגל ממכתך, ורק מבקש להתהלך כאחד האדם, שוב על אדמה יציבה ומרחב גדול יותר לנשימה.

~ ~ ~

מאת: הרב יצחק מרגלית

איך אפשר שני מלכים בכתר אחד

בריאת העולם החלה רק שבוע שעבר, וכבר אנחנו קוראים על מחיקת כמעט כל היקום. אך, טעות היא לחשוב שהקלוקל התחיל רק בדרור המבול, הוא התחיל כבר הרבה קודם, והאמת עוד לפני חטא אדם הראשון, זה התחיל בקטרוג הלכנה.

ידועים דברי המדרש "שבתחילה נבראו השמש והירח שווין בגודלן וקטרגה הלכנה ואמרה אי אפשר לשני מלכים בכתר אחד אמר לה הקב"ה לכו ומעטי את עצמך". גם בתחילת בריאת הלכנה לא היה לה אור מצד עצמה אלא מה שמקבלת מהשמש, רק בכוח ביטולה לאור השמש היא יכולה להאיר בדיוק כמו אור השמש, אבל הלכנה לא חפצה בכך, היא רצתה משהו עצמי, אור משלה ועל כך היא באה בטענה, אי אפשר שגם השמש וגם אני משתמשים בכתר אחד, לא יתכן שאנחנו מאירים מכוח אחד, ענה לה הקב"ה את צודקת, אם את לא מבוטלת לשמש אז וודאי שאת לא יכולה להאיר כמותה, לכן לכו ומעטי את עצמך, עכשיו עבודתך היא להשפיל את עצמך עד שתביני איך כן אפשר לשני מלכים בכתר אחד.

בלקוטי הלכות [הלכ' מעקה ושמירת נפש ד'] מקשר בין קטרוג הלכנה לבין שאלה עמוקה ויסודית בתורת ברסלב, כל חסיד ברסלב שנקלע לדין ודברים עם אנשים מבחוץ שמע את השאלה עולה וחוזרת, האם

יתכן שאדם שעוד לא בקי בש"ס ופוסקים והוא לא שקוע ראשו ורובו בתורה הקדושה, מדבר דיבורים ששייכים [לכאורה] לצדיקים גדולים?! האם אדם שעוד לא בקי בהלכה ובתורה שבגולה יכול לדבר על ביטול לאין סוף? והאמת שהשאלה הזו לא שייכת רק לכאלה מבחוץ הרבה פעמים זה מקרקר לנו בכטן פנימה האם אנחנו לא נסחפים מדי לדרגות שהם לא לנו?

ר' נתן מבאר שאור הירח מסמל את עבודת הנעשה, דהיינו כל המצוות המעשיות שיש לנו כאן בעולם לעשות, שזהו בעצם כל התורה והלכות שאנו צריכים ללמוד ולקיים, וזהו אור הירח, אור שנמצא בתוך צמצום וכלים שהם בעצם התורה והמצוות. השמש, לעומת זאת מסמלת את עבודת השמע, דהיינו כל עבודה שתלויה בשמיעה, כלומר להתבטל ולהתדבק באורו יתברך. בתחילת הבריאה שני המאורות האירו בשווה, דהיינו שהקב"ה ברא את הבריאה בצורה כזו, שע"י קיום התורה והמצוות יכול אדם להשיג במלואו את אור השם, שנמצא וקיים בכל מצוה ומצוה. וע"י לימוד התורה הוא יכול להגיע לביטול מוחלט להשי"ת עד שהוא יאיר כאור השמש, ואז באמת עבודת האדם התחילה מהנעשה עד שזכה והאיר בו אור השמש.

אבל אז קטרגה הלכנה, הלכנה לא רצתה להיות שייכת לחמה, היא רוצה אור עצמי, ממילא היא כבר לא יכולה

להאיר את אור החמה, ובאותו הזמן אומר לה השי"ת לכו ומעטי את עצמך, ואור התורה והמצוות שבגולה הלך והתמעט. אך מצד אור השמש, דהיינו עבודת הנשמע, שם לא יתרחש שום פגם ושם האור מאיר בדיוק כמו התחלה, ולכן עכשיו אי אפשר להתחיל מעבודת הלכנה, כי שם התרחש הפגם, ולכן עכשיו אנו צריכים להתחיל הפוך, להתחיל דווקא מאור השמש, להתחיל דווקא עם שמיעה וכיטול ודבקות לאין סוף ששם לא נגע הפגם, ומשם לדרת ולהצטמצם לתוך התורה והמצוות המעשיות, ואז באמת זוכים שכשמאיר אור הלכנה הוא מאיר בצורה המתוקנת שלו בלי שום פגם.

נמצאנו למדים שאם באמת בתחילת הבריאה עבודת השם היתה מתחילה מתוך התורה והמצוות ומשם מגיעה למדרגות גבוהות בעבודת השם, עכשיו העבודה התהפכה ואנו מתחילים דווקא מאור הגבוה ומשם אנו יורדים ומצטמצמים לתוך כלים ומדות.

"כי אי אפשר עתה להשיג שום דבר כי אם ע"י יגיעה גדולה בכחינת בטול ממש אל אין סוף ומי שהולך בדרך זה ומתיגע עצמו בכל פעם כראוי לו אזי אשרי לו ואזי אצלו מעוט הירח הוא לטובה גדולה בכחינת ירידה תכלית עליה"

טוב עין הוא יבורך

מקרב לב ונפש הננו לברך ולהוקיר את פעילי הארגון היקר והחשוב

אומץ שלי

על עמידתם לימיננו בלב ונפש חביצה במימון הפעילויות הברוכות של "כינוסי הכנה" לקראת ימי ר"ה, ובמשך ימי הקיבוץ הק'

כה יתן ה' וכה יוסיף, חיל וכח להרבות פעלים לתורה ולתעודה, לפאר ולרומם שם רביה"ק ביתר שאת ועוז כשאיפתם הטהורה, אך טוב וחסד תלווה אותם בכל דרכיהם, ויראו ברכה והצלחה וסייעתא דשמיא בכל מעשי ידיהם, מתוך הרחבה והרווחה עד בלי די

מוקירים ומברכים
"ארגון החזיקו"

ברכת מזל"ט חמה ולבבית שלוחה בזה
להכרינו היקרים

התודה והברכה

בצאתינו מימי הקיבוץ הק' המרומים והנפלאים,
הננו להרים על נס את הפעילים המסורים שיחי'

ר' יוסף גלנט	ר' דוד בלדמן
ר' ישראל מאיר בוסקילה	ר' רבאל קרמר
ר' נחמן דרוק	ר' נחמן ליכטר
ר' יצחק ראש	ר' שמעון ליברמנטש
ר' משה גריזולט	ר' שבת גולשמיד
ר' נפתלי מלמד	ר' שמחה ראובן פישר
ר' אורי שור	ר' פנחס שפירא
ר' יואלי ולרשטיין	ר' נחמן גריזולט
ר' יעקב ברנאי	ר' נפתלי כהן
ר' משה ישראל	ר' נפתלי רוזנפלד
ר' יצחק חשין	ר' יצחק גוטליב

העמלים במשך כל השנה כולה למען הצלחת
החבורות והכינוסים לתועלת כלל אנ"ש שיחי'

ובמיוחד על שהשקיעו מיטב כוחם ומרצם
למען הצלחת

"כינוסי ההכנה"

לקראת ימי ר"ה ברחבי ארה"ק ודאגו להעמיד
הכל עצהיו"ט לתועלת כלל המשתתפים

יה"ר שזכות רביה"ק תעמוד להם ולבני ביתם להתברך
בשנת אורה, שנת ברכה, שנת הרווחה, להיות דבוק ומקושר
לרביה"ק בכל לבם ונפשם ולילך בדרך עצתו בתמימות
ופשיטות, מתוך הרחבה והרווחה עד בלי די, ברכה והצלחה
תשרה בכל מעשי ידיהם וסייעתא דשמיא תלווה אותם בכל
דרכיהם לפאר ולרומם שם רביה"ק ביתר שאת ועוז, עדי
נזכה לראות בגדולתו ותפארתו עם ביאת משיח צדקינו
במהרה בימינו אמן

מוקירים ומברכים מקרב לב ונפש

ארגון החזיקו

מאות המשתתפים והנהנים מפעולותיהם

ר' משה פרידמן מודיעין עילית חתן ר' נפתלי קרליבך להולדת הבן הנכד ~ ~ ~	ר' יעקב ברנאי רכז העיר ראלעד לרגל איורסו בנו ~ ~ ~
ר' יחיאל ירבבלום מודיעין עילית חתן ר' נתן סטארט להולדת הנכד ~ ~ ~	ר' דב מאיר ביתר עילית חתן ר' משה נחמן רונין להולדת הבן ~ ~ ~
ר' נחמן מאיר חשין מודיעין עילית חתן ר' משה חיים עקשטיין להולדת הבנות / הנכדות התאומות ~ ~ ~	ר' נחמן גוטליב כ"ר יצחק להולדת הבן ~ ~ ~
ר' יצחק מאיר וינר מודיעין עילית לנישואי הבת ~ ~ ~	ר' ישראל אנשין חתן ר' יצחק גוטליב להולדת הבת ~ ~ ~
ר' נחמן בלאט מודיעין עילית לנישואי בנו החתן שמעון ~ ~ ~	ר' אברהם וולנביץ לאיורסו בנו החתן ישראל ~ ~ ~
ר' נתן פדהורצר מודיעין עילית חתן ר' נפתלי קרליבך להולדת הבן / הנכד ~ ~ ~	ר' שמחה הירש לאיורסו ביתו ~ ~ ~
ר' ישראל מאיר קורנברג מודיעין עילית בר מצווה לבנו ~ ~ ~	ר' יעקב גרינבוים בר' ישעיה להולדת בנו ~ ~ ~
ר' ישראל אלהרר מודיעין עילית בר מצווה לבנו ~ ~ ~	ר' נחמן לנרסמן בר' נועם להולדת בנו ~ ~ ~
ר' שמואל אייזיק גלינסקי מודיעין עילית לאיורסו בנו החתן נתן נחום ~ ~ ~	ר' יחזקאל יצחק גבאי לאיורסו בנו שניאור ~ ~ ~
ר' צבי אריה דייטש מודיעין עילית חתן ר' יחזקאל מגדליאל להולדת הבת הנכדה ~ ~ ~	ר' אריה גורדוצקי חתן הר' ישראל דגן לאיורסו בנו נחמן ~ ~ ~
ר' זושא גולדינג מודיעין עילית חתן ר' שמואל פלכרבוים להולדת הבת / הנכדה ~ ~ ~	ר' סעדיה לוי להולדת ביתו ~ ~ ~
	ר' דוד אליעזר גבאי מודיעין עילית לאיורסו הבן ~ ~ ~

לעדכון שמחות נא להשאיר הודעה
ב"ק החזיקו' 043-137-148 (שלוחה 4)

לתגובות, הארות והערות, תיעודים, עדכון שמחות, הצעות ייעול, הקמת חבורה חדשה

נא לפנות ל"ק החזיקו' 043-137-148 או בדוא"ל hachziku148@gmail.com

לקבלת הגליון צבעוני במייל נא לשלוח בקשה בכתובת דוא"ל הנ"ל